

SØD MUSIK - ETTER RAGNAROKSYMFONI?

Kommunalvalget 2005 var på den ene side ventet med længsel og på den anden side også ventet med frygt og bæven. Længslen skyldes udsigten til, at den megen usikkerhed om fremtiden kan afløses af klarhed, med valget af de politikere, som skal være ansvarlige for de 66 nye kommuner, de 32 som fortsætter uden sammenlægning, og for alle 98 kommuner, som får nye opgaver, som amterne tidligere har løst. Frygten og bæven skyldes frygten for hvad de nye politikere beslutter om skatter, takster til daginstitutioner, antallet af folkeskoler, dagsinstitutioner, biblioteker ... og antallet af musikskoler, samt fagudbuddet og serviceniveauet på disse.

Kommunalvalg 2005

Der var også en del frygt i forhold til selve valget, frygt for faldende valgdeltagelse, øget dominans af de gamle mænd blandt kandidater og politikere, et stigende antal blanke stemmer osv. Det meste af frygten var ubegrundet. Valgdeltagelsen var af de lavere, men dog på niveau med 1985 og højere end 1989. Kvindeandelen faldt kraftigt nogle steder, men steg samtidig andre steder, så der på landsplan var en lille stigning i kommunerne - ved regionsrådsvalgene var der faktisk en kraftig stigning fra 27,3 procent til 34,3 procent kvinder. Der var ikke flere blanke stemmer ved regionsrådsvalgene, end der har været ved de seneste amtsrådsvalg. Socialdemokraterne fik et overraskende godt valg - set i lyset af folketingsvalget tidligere på året - men ikke sammenlignet med tidligere kommunalvalg, og generelt lå valgresultatet på landsplan ikke langt fra de seneste kommunalvalg. Alt i alt var det meste altså som det plejer at være og frygten for de nye kommunalvalg var generelt ubegrundet - gælder det også frygten for den nye kommunalpolitik?

Tidspresset

Frygt og bæven er der også meget af i forhold til de kommende års kommunalpolitik. Frygten skyldes blandt andet det omfattende hastværk, som har præget hele reformprocessen. I juni 2002, sagde Indenrigsminister Lars Løkke Rasmussen, at "Regeringen

har ingen planer om at foretage ændringer i den kommunale struktur. Derfor er det meget korte svar på samrådet jo, at regeringen ikke har gjort sig overvejelser om ændringer af den kommunale struktur." Et forslag fra de økonomiske vismænd, der i deres forårsrapport havde peget på, at strukturen burde diskuteres, fik i talen til folketingets kommunalvalg følgende spidse kommentar fra Indenrigsministeren: "... så er der imidlertid et forhold, som jeg synes, at vismændene glemmer at tage højde for. Det kan vel kort omtales som den praktiske virkelighed." Ministeren kom med en meget lang række argumenter imod en reform, som kan læses i sin helhed på den ikke særligt mundrette netadresse: www.folketinget.dk/img20012/udvtilag/lib2/20012_18712.pdf. Læsningen af den næsten ti sider lange tale er tankevækkende i lyset af, at statsministeren mindre end to måneder senere, meddelte, at regeringen ville nedsætte en strukturkommission. Kommissionen fik hele 14 måneder til sit arbejde, hvorefter regeringen i foråret 2004 fremsatte sine forslag, som endte med et forlig med Dansk Folkeparti. I løbet af foråret 2005 blev lovgivningen vedtaget i folketinget, og så kom kommunalvalget i november 2005. For tre år siden var det en rigtig dårlig ide, og om et år er det virkelighed - så hurtigt er det gået. Til sammenligning blev der før reformen i 1970 nedsat en kommissionen i 1958, som blev færdig i 1966, hvorefter fulgte fire års forberedelse. Det er lang tid efter moderne standarder, og på den ene side sikkert også for lang tid, men på den anden side, er tidshorizonten for 2007 reformen formentlig lige i underkanten af det praktisk mulige. Om hastværk blev lastværk vil blive afsløret i løbet af 2007.

Harmoniseringen

Frygten for reformen skyldes primært bekymring for udfaldet af den store harmoniseringsøvelse, som de nyvalgte politikere skal gennemføre i løbet af 2006. Eksempelvis har fem sammenlagte kommuner i 2005 og 2006 fem forskellige skattniveauer, fem forskellige takster til daginstitutionerne, fem forskellige måder at visitere de ældre til hjemmehjælp på, fem forskellige prioriteringer af musikundervisningen i folkeskolen - og fem forskellige måder at